

10.

Nå, min Vår du är för god
Jag är allt betagen
Jag kan inte stå emot
Eedan jag är slagen.
Fast det gör nu ingen don
Hafwa kärleks-attraction:
Hjertat mände vicka
I mig, arma flicka.

11.

När skall då vårt bröllopp stå
Edg, mitt lilla hjerta?
Kom och lindra skall du så
Vår uti din smärta.
Du så stillas all din nöd,
Då jag vill intill min dö
Ligga vid din sida,
Åh, o himmel, vida.

Såles i Björnslåhls Bokhandel i Stockholm.

SEDESSEN,
tryckt i Marquardska Boktryckeriet, 1824.

GS 156

1.

Kom, min lilla Elsa, du,
Öfr hwad jag begärer,
Vill du blifwa nu min Fru?
Vet att jag är färrer.
Jag vill ge dig handskar, bok;
Tro mig säkert det är nog,
Kärlek är som wasser,
Att jag af dig håller.

2.

Jag vill ge dig hus och gård,
Gryta, potta, panna,
Gutter, kor, ja swin och får,
Silfwer-skop och lanna.
Silfwer, Guld till öfwerflöd,
Kjortel af charlatan röd,
Det skall du så märka
Kammardul till sårka.

N:o 109.

Jag vill ge i brude-stånd,
Och till morgon-gästwa:
Silsver-bälte, silsver-lån,
Det vill jag dig lofwa.
Du skall och få Säter;
Endast du vill älska mig —
Du skall wäl få mera —
Det vill jag lawera.

4.

Du skall få mitt hjerta må,
Som af kärlek brinner;
Och en Son uppå ditt lnd,
Om jag så långt vinner.
Dotter och om jag förmår,
Lofwar jag inom tu år;
Kan du mer begära,
Sista lilla, låra.

5.

Om du wet hwad kärlek är,
Eller nämna's gista,
Tror jag och du bleswe får,
Glädje för mig sista.
Du min lilla söta tös,
Var nu intet twär och böös;
Du min sista-gänta
Låt mig lide wänta.

6.

Dokändst Damast-Triumsant,
Skall du så till kläder;
Du skall blifwa så galant,
Trots som dina fäder.

Piga, dräng skall stå på tå,
Ödra allt hwad de förmå;
Alla stola springa,
Lifsom de had' winga.

7.

Söta Sista såg ej nej,
Jag har länge bial;
Skall jag stadar' gå min wäg
Du sen jag har friat.
Jag må sålla tår på tår,
Om jag intet dig nu får:
Döden blir mitt wi a,
Om jag ej får Sista.

8.

Må min lille söte Pär,
Är det ditt allwara
Att du är så hjertligt lår,
Då är ingen fara.
Förre än du skall' tös derå
Skall du mig wist gerna så;
Jag vill ärligt lofwa,
Alltid hos dig sofwa.

9.

Oå nu till min far och mor,
Säg dem dina tanka:
Att, din kärlek är så stor,
Jag vill intet slanka.
Om de säga dertill, ja,
Stadar's Pär då blir du gla
Ja, min fina dotter
Intet kan jag poeka.